

Artikkelforfatteren er redd for at det skapes et for rosenrødt bilde av de nye planene for utbygging av Jåttåvågen.

Jåttåvågen – et hjem for oss, et hjem for deg!

Fyndord og positivt ladede fagtermer sitter løst når planleggere og politikere omtaler planene for nye Jåttåvågen.

Av Torgeir H. Persett, Hinna

Avisspalter og media uttrykker begeistring. Markedsapparatets løpegutter er allerede i full sving og synes meget motiverte.

Å bytte alt for mange års støyende anleggsdrift med boliger og mykere aktiviteter, er udelt positivt. Jeg blir imidlertid aldri så lite urolig når jeg ser hvor unisont de fleste politikere og planleggere nå jubler. Er det grunn til, og er det sunt, med all denne uhemmede og til dels svermeriske begeistring? Vil Jåttåvågen bli Stavangers nye lykkeland, eller er vi bare i ferd med å konstruere et nytt og enda større Kvernevik, eller en ny og på alle måter mer gigantisk Tjensvollutbygging?

Hinna bydel, det vil si området fra og med Mariero og Vaulen i nord til kommunegrensen mot Sandnes i sør, har i dag cirka 16-17000 innbyggere. Arealet er 15 kvadratkilometer. Det tilsier en befolkningstetthet på cirka 1100 innbyggere per km². Elga-

nes og Våland er den tettest befolkede bydelen i Stavanger med drøyt 2700 innbyggere per kvadratkilometer. Dersom det er riktig at arealet i Jåttåvågen er cirka 600 dekar (=0,6 km²), og 15000 innbyggere skal bo her, vil befolkningstettheten i den nye bydelen bli hele 25000 innbyggere per kvadratkilometer. I tillegg kommer det altså 8000 arbeidsplasser mellom boligene. Antallet tilfeldig besøkende begrens av seg selv; til det er det planlagte parkeringsvolumet for knapt.

20 års byggetid

Jeg er klart en tilhenger av økt satsing på kollektive transportmidler. Forutsetningen er en brukertilpasset tilgjengelighet, pålitelighet og en pris som kan konkurrere. Jeg har i alt for mange år hørt politiske festtaler om økt satsing på kollektivtransport, og sett en politisk hverdag som satser stikk motsatt. Jeg som andre, er derfor skeptisk til om 15 - 20000 mennesker skal måtte bruke den ene veien som planlegges ut og inn av området.

I NCs velmaktsdager med et fåtall tusen arbeidsplasser i Hinna- og Jåttåvågen, og hvor en stor del av arbeidstakerne bodde i brakker på selve område, var de trafikale forholdene ved arbeidstids start og stopp bort i mot katotiske. Lange køer med mye ek-

sosutslipp var dagligdagse opplevelser. Det er en revidert utgave av dagens tilgang til Jåttåvågen som nå tilbys den nye bydelen. Hva dette betyr for rømningsmuligheter og belastninger på det omkringliggende veinettet, gir seg vel selv. En tunnel ut av området i nord er derfor et godt og nødvendig forslag.

De flotte presentasjonene gir inntrykk av et område som er fiks ferdig utbygd. At byggeperioden planlegges å vare nærmere 20 år, sies i bisetninger. Animasjonene har ikke med noe om dette. De første som flytter til den nye bydelen, vil således leve i et anleggsområde i 15 - 20 år. Tungtransport, støy, skrot, helge- og nattarbeid, you name it. De nærmeste 20 årene kan fort bli å ligne med de 20 fra 1975 til 1995. Bråkete og støvete. Alle skjønner vi at ting tar tid. 20 år er likevel unødvendig lenge. Men den lange byggeperioden er vel – som hovedlinjene i planen ellers – mer ment å ivareta andres interesser enn de som i årevis vil måtte bo mellom gravemaskiner og tungtrafikk. Og da så. Bygg derfor næringsbyggene først, og deretter boligene. Det reduserer problemet noe, samtidig som folk litt tydeligere får se hva de går til. Både på den ene og andre måten

Det som nå legges ut til offentlig høring, er en kommunedel-

splan. Stavanger har mange slike. Idyllisk fremstilt i varme farger og med vakre ord.

Turvei mellom høyblokker

I flere tiår har man planlagt og snakket om en strandpromenade langs Gandsfjorden. I like mange år har det stort sett blitt med snakket. Nå kan vi, om avisenes plantegninger er riktige, konstatere at den grønne promenaden gjennom Hinna- og Jåttåvågen vil ta en snarert vekk fra fjord og sjø og inn mellom høyblokker og industribygg. Det blir som å gå tur mellom Atlantic og St. Olav. Og det er liksom noe annet.

Selv med et brukbart utgangspunkt, halter også denne planen. Noe er så tydelig at selv en amatør på området ser det. Da virker det både kunstig og uansvarlig om våre folkevalgte lar dette drukne i en rus av entusiasme og begeistring. Det har noe med seriositet, troverdighet og tillit å gjøre.

Jeg har vel lenge hatt en forståelse av at fremskrittspartifolk ikke alltid helt skjønner konsekvensene av sine politiske valg. Når formannen i kommunalstyret for byutvikling allerede nå i ren begeistring ønsker å flytte til Jåttåvågen, bekreftes denne oppfatningen nok en gang. I det minste tror jeg det vil være lurt av ham å vente litt med entusiasmen og flyttemeldingen.